

Længde. Med Reduktionen af Angrebslinjen følger Formindskelse af Angrebet, der altsaa ved Periodens Begyndelse maa have været 5 Ha. pr. Aarhundrede. Tidspunktet for Sænkningens Ophør vil herefter være at sætte til Aar 4000 før vor Tidsregning. Det er dog at bemærke, at 2 Ha. i Aarhundredet var Nedbrydningens Maksimum, saa at Tallene paa Sænkningens Ophør angiver det senest mulige Tidspunkt.

I det følgende Afsnit beskrives nøje, hvorledes de forskellige Faser af Nedbrydningen foregaar under Indflydelse af Bjærggartens uensartede Modstandskraft. Dette Afsnit frembyder intet særlig Nyt udover, hvad der er kendt fra andre Kyster. Endelig afsluttes med en Oversigt over de udførte Kystsikringsarbejder.

M. Vahl.

Persia Past and Present. A Book of Travel and Research. With more than two Hundred Illustrations and a Map; by **A. V. Williams Jackson**, Professor of Indo-Iranian Languages etc. New York: The Macmillan Company. London: Macmillan & Co. Ltd. 1906. Oktav, 471 Sider.

I ovennævnte Værk er nedlagt Resultaterne af arkæologisk-historiske Studier, som Forf. havde Lejlighed til at gøre paa en Rejse, som han i Løbet af nogle Maaneder i Begyndelsen af 1903 foretog fra Tiflis over Erivan, Tæbris, Urmia, Hamadan, Kermanshah, Ispahan, Shiras, Jesd, Teheran, Kasvin til Baku. Som man kan tænke sig, bliver der ved at gennemløbe en saa lang Strækning i saa ringe Tid ikke Lejlighed til at foretage selvstændige indgaaende Undersøgelser, især naar man ved, at den største Del af den rejsende Forskers Tid i Orienten ovenikøbet spildes ved blot at komme frem her og ved Faren for Overfald, som paa denne Rute næsten altid er til Stede. Forf. gaar da ogsaa nærmest ud paa ved Selvsyn af Persiens mange historiske Steder og Mindesmærker, ved Urmia Søen, Behistun, Hamadan, Persepolis, Pasargadæ o. s. v. at forvise sig om, at hvad han i Forvejen vidste fra Kildeskriverne ogsaa passede. Han har faaet Lejlighed til med egne Øjne at se noget af Orientens Liv, hvorved det historisk-arkæologiske Samlerværk, som Bogen er, har faaet mere Friskhed og Garanti for Paalidelighed, end der opnaas ved den blotte Stuelærdom. Af nyt paa det rent geografiske Omraade indeholder Bogen intet, men den er af stor Interesse i anden Henseende for Persieforskeren; idet Forf. for hver større By eller Mindesmærke, han passerer, opruller os disses Historie fra de ældste Tider til nu; særlig Avestatiden interesserer Prof. Jackson

sig for, og meget værdifuld er hans Identificering af de Steder, hvortil den store Profets eller Reformators Navn knytter sig. Flere Punkters Historie, som man før har maattet søge i mange forskellige Værker, er her bekvemt samlede under et, saaledes at man kan bruge Bogen som Haandbog i saa Henseende. Værket indeholder en betydelig Sum af god, solid Viden som enhver, der interesserer sig for den iranske Kultur, ikke bør lade gaa ubenyttet hen, og de mange fortrinlige Illustrationer giver sammen med et godt Oversigtskort megen Belæring.

Ole Olufsen.

Isforholdene i de arktiske Have 1906. Udgivet af det danske meteorologiske Institut. Bearbejdet af V. Garde.

Foreliggende Oversigt for 1906 er som de tidligere ledsaget af en Del smukke Kort, hvorpaa Isforholdene i Nordpolarlandene fra April til August er indtegnede. Det viser sig at have været forbundet med store Vanskeligheder at faa Oplysninger om Isen i Beauforthavet, uagtet mange Skibe, Hvalfangere, færdes her, men heldigvis er der dog tilflydt Underretninger i saa Henseende fra Gjøa-Ekspeditionens Næstkommanderende, Prmlt. G. Hansen. Dette Hav har forsaavidt aktuel Interesse for os danske, som vor Landsmand Einar Mikkelsen for Tiden er i Færd med at studere dets Forhold under sin planlagte Færd fra Banks Land mod Vest for at finde et oftere omtalt Land imellem Banks Land og Wrangels Land.

I Beauforthavet laa der hele Vinteren 1905—06 langs Nordamerikas Nordkyst et ubevægeligt Bælte af sammenfrossen Polaris og Vinteris. I Begyndelsen af Juni 1906 brød Mackenziefloden op. Der dannedes da Aabning langs Land, som stadig voksede sig større ved Smeltning af Isen, saa at der den 3. Juli var aabent Hav imellem Længdegraderne 130—137 Syd for den 70' Breddegrad. Den 10. Juli naaede det aabne Vand til Hershøllø. De indesluttede Hvalfangere stod da østpaa til Kap Bathurst. Isforholdene var paa dette Tidspunkt iøvrigt saaledes, at der hele Vejen langs Land var passabelt for Baade; udenfor laa et 5 Kvartmil bredt Bælte af Vinteris fastholdt af grundstødt Polaris, og udenfor dette atter aabent Vand, bredt ind mod Mackenzieflodens Munding og snevrende sig ind mod Vest indtil c. 100 Kvartmil Vest for Hershøllø, hvor Pakisen laa ind til Landisen. I den følgende Maaned brød Landisen op i store Flager, saa at der i Midten af August var passabelt imellem Skodserne langs Kysten. Den 21. August kunde Point Barrow passeres. Udfor